

flere Sider, at det navnlig vil have den Fordel, at saa vil det dog staa i Justitsministerens Magt at faae denne Forhøielse indført efter aldeles ensartede Regler overalt, hvor der er Grund til at indføre dem. Jeg turde maasse gjøre opmærksom paa, at Forslaget dog ikke er saa ugrundet, som man kunde synes; det har i alt Fald for mig saa megen Betydning, at jeg personlig vil have meget ondt ved at stemme for dette Lovforslag, hvis ikke dette eller noget lignende vedtages, thi det forekommer mig, at der i saa Fald vil komme absolute Uretfærdigheder ind i Loven. Jeg kan finde mig i, at der efter de Lovbestemmelser, vi nu have, kan være forskellige Ting, som ikke kunne siges at være retfærdige overfor alle Parter; men i Lovbestemmelsen, som man vedtager i dette Øieblik, at sætte Noget ind, som man kan forudsætte ikke stemmer med Retfærdighedens og Billighedens Krav, det kan jeg ikke være med til. Jeg tror, at jeg i Hjør nævnedes en lille By, der ligger oppe ved Limfjorden — den hedder Struer. Hvis dette Forslag vedtages, enten uforandret eller med de Ændringer, som ere stillede af de ærede Medlemmer, saa kan man i denne By fremdeles af alle løsgaaende Hunde lade den første være afgiftsfri, og forsaavidt der er flere, kan man paalægge 2 Kr. for den første og 3 Kr. for de øvrige. Nu er det vel muligt, at der i en saadan lille By kun er 5 Hænder, der have 2 Hunde eller derover, og der kan altsaa høist blive 10 Hunde, der kunne blive befattede i Byen, hvorimod man i Nabobyen Hølstebro ifølge Reglerne for Kjøbstæderne altsaa, hvis Ændringsforslaget under Nr. 1 vedtages, betaler 8 Kr. for smaa og 16 Kr. for store Hunde, og vel at mærke, af alle Hunde, som ikke ere hundne. Det forekommer mig, at dette vilde være en aldeles aabenbar Uretfærdighed, da disse to Byer med Hensyn til Hundehold maa siges at være aldeles ens stillede. Jeg kan derfor ikke forstaa den Modstand, der reises mod dette Forslag, og jeg vilde meget beklage, om der skulde være Noget i Ministerens Formodning om, at det skulde berede Loven Banfærdigheder paa dens videre Veie. Jeg tror det ikke, ja jeg kunde være tilbøjelig til at bruge saa stærkt et Ord, at jeg vil se det, før jeg tror det. Det er, synes jeg, en velbegrundet Ændring, men jeg skal som sagt ikke have det Mindste imod, at man sætter „Justitsministeren“ istedetfor „Amtsraadet“, hvis man er hange for, at det skulde give Anledning til Uensartethed i de forskellige Gæne. Jeg har heller ikke Noget imod, at der tilføies en Bestemmelse om, at det skal være tæet

sammenbyggede Steder; det er mig aldeles ligegyldigt, hvordan det affattes, naar kun Tanken bliver staaende, og jeg kan finde, at der er nogenlunde Retfærdighed deri.

Casperen: Jeg skal fatte mig i al Korthed. Det er blot en Hentilling til den sidste ærede Taler om at tage sit Ændringsforslag under Nr. 7 tilbage. Under andre Forhold vilde jeg ubetinget stemme for denne Ændring, jeg finder det fuldstændigt rigtigt, hvad den gaar ud paa; men jeg er aldeles overbevist om, at vedtages denne Ændring, beredes der Loven betydelige Banfærdigheder i det andet Thing. Derfor det ærede Medlem i det Hele taget er en Tilhænger af Lovforslaget, tror jeg, at han gjør det den bedste Tjeneste ved at tage sin Ændring tilbage, da der dog ikke er Tale om, at den kan blive vedtagen i det andet Thing. — Jeg skal dernæst tillade mig en kort Bemærkning i Anledning af det omnøse Udtryk i Nr. 13. Det er et fuldstændig forkert Udtryk, der bruges om ikke altid, saa dog mange Gange. Om man end kan disputere om, hvorvidt det er smukt eller ikke, tror jeg dog aldrig, at der kan være Tale om, at det i Retsproget kan misforstaaes.

Griksen: For at komme til en rigtig Forstaaelse af Ændringsforslaget under Nr. 8 tror jeg, at det er nødvendigt, at jeg opkaster det Spørgsmaal: Hvorfor ere Læntekunde undtagne for Bæftatning overalt? Jeg vil besvare mig det selv derhen: Naturligvis af den Grund, at de ere gjorte allermost ufædelige. Der kan jo være større Gaarde, hvor der staa 2—3—4 Hunde hundne paa forskellige Steder, uden at nogen af disse Hunde altsaa skal regnes med. Dette fremhæver jeg overfor det ærede 3die Medlem for 9de Kreds (Mourier-Petersen), som troede, at dette Forslag vilde gjøre løse Hunde skattefrie. Nei, det gjør det paa ingen Maade. Hensigten er at faae den Hund betragtet som skattefri eller som fast Læntekund, der kun undtagelsesvis tages bort fra sin Lænte for at gjøre Nytte som Trædhr, og som altsaa, saa snart den er færdig hermed, føres tilbage til sin Lænte igjen. Naar den høitagtede Minister forudsatte, at Forslaget var unødvendigt derved, at der nu er een Hund skattefri for hver selvstændig Husstand paa Landet, saa vil jeg sige, at dette jo ikke er tilstrækkeligt. Ganske vist kommer jeg til at gjentage Noget, som min ærede Kollega for 6te Kreds (B. Petersen) allerede har sagt; men jeg skal dog nævne et enkelt Exempel.